

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobců: a) **Ing. David Jánošík**, insolvenční správce společnosti SLOT Group, a.s., IČ 72074477, Gočárova 1105/36, 500 02 Hradec Králové,
b) **SLOT Group, a. s.**, IČ 62741560, Jáchymovská 142, 360 10 Karlovy Vary
zastoupený Ing. Davidem Jánošíkem, insolvenčním správcem, Gočárova 1105/36, 500 02 Hradec Králové,
c) **CEC Praha a. s.**, IČ 25673394, Tlumačovská 1237/32, 155 00 Praha 5,

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Karlovarský kraj**, Dubová 246/8, 360 04 Karlovy Vary,
o žalobě proti rozhodnutí ředitelky Celního úřadu pro Karlovarský kraj ze dne 25. 2. 2020, č.j. 26362-9/2020-540000-11,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

[I] Předmět řízení

1. Žalobou datovanou dne 30. 4. 2020, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou do datové schránky téhož dne, se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí ředitelky žalovaného ze dne 25. 2. 2020, č.j. 26362-9/2020-540000-11 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím byly podle § 121 odst. 3 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“), zamítnuty námitky žalobkyně b) proti opatření žalovaného o zadržení věci ze dne 11. 2. 2020, č.j. 26362-3/2020-540000-61 (dále jen „opatření o zadržení věci“). Na základě opatření o zadržení věci došlo k zadržení jedenácti kusů technických herních zařízení, 36 kusů klíčů od technických herních zařízení, 11 kusů napájecích kabelů, 23 kusů datových kabelů, finanční hotovosti ve výši 11 000 Kč nacházející se v technických herních zařízeních, finanční hotovosti ve výši 23 842 Kč sloužící k provozování hazardních her, technického vybavení sloužícího k provozování technických herních zařízení a šesti rozhodnutí Ministerstva financí v provozovně žalobkyně b) na adrese Dragounská 2529/6, Cheb, neboť žalovaný dospěl k závěru o existenci důvodného podezření, že v souvislosti s předmětnými technickými herními zařízeními a finanční hotovostí docházelo k porušování zákona o hazardních hrách.
2. Žalobci učinili součástí žaloby rovněž návrh na vydání předběžného opatření spočívající v tom, aby soud uložil žalovanému, aby ve prospěch majetkové podstaty žalobkyně b) vrátil věci zadržené v rámci kontroly provedené dne 11. 2. 2020, uvedené v opatření o zadržení věci. Návrh byl zamítnut usnesením soudu ze dne 27. 5. 2020, č.j. 77 Af 12/2020-143.
3. Problematika hazardních her je upravena zákonem o hazardních hrách.

[II] Žaloba

4. Žalobci se nejprve věnovali otázce své aktivní legitimace k podání žaloby. Uvedli, že žalobce a) je insolvenčním správcem žalobkyně b), která byla adresátem napadeného rozhodnutí. Na žalobkyni c) převedla žalobkyně b) smlouvou o prodeji závodu z majetkové podstaty ze dne 20. 2. 2020 vlastnické právo k celému svému závodu. Součástí převedeného závodu byly i movité věci zadržené žalovaným v rámci kontroly v provozovně žalobkyně b). Aktivní legitimace k podání žaloby tak měla svědčit všem žalobcům.
5. Žalobci dále rekapitulovali dosavadní průběh řízení a poukázali na odmítnutí jejich žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, a to usnesením zdejšího soudu ze dne 15. 4. 2020, č.j. 57 A 34/2020-21. Z tohoto důvodu se proti napadenému rozhodnutí bránili nyní podanou žalobou.
6. Stran věci samé žalobci uvedli, že na straně žalovaného nemohlo být založeno důvodné podezření, že v provozovně žalobkyně b) docházelo k provozování hazardní hry, ke které by této žalobkyni nesvědčilo povolení dle zákona o hazardních hrách. Žalobci uvedli, že žalovanému v rámci proběhnuvší kontroly předložili rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 25. 9. 2015, č.j. MF-38884/2015/34-4 (dále též jako „rozhodnutí o změně“), z něhož vyplývalo, že bylo vydáno v souvislosti s prodejem závodu společnosti MASOX a.s. a jeho nabytím žalobkyní b). Na základě rozhodnutí o změně se provozovatelem hazardních her v rozsahu rozhodnutí Ministerstva financí o povolení provozu hazardních her stala namísto společnosti MASOX a.s. žalobkyně b). Rozhodnutí o změně bylo v souladu s § 73 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), závazné i pro žalovaného. Žalovaný založil závěr o existenci důvodného podezření o porušování zákona o hazardních hrách na tom, že ve spisech Ministerstva financí se mělo objevit jiné znění rozhodnutí o změně, než jakým disponovala žalobkyně b). Uvedená nesrovnalost měla být ve výčtu jednotlivých rozhodnutí Ministerstva financí o povolení provozu hazardních her.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Žalovaný rovněž uvedl, že předloženým rozhodnutím neodpovídal ani rozsah žádosti týkající se daného povolení, evidovaný Ministerstvem financí. Žalobci uvedli, že žalovaného opakovaně informovali, že od Ministerstva financí převzali v roce 2015 rozhodnutí o změně v podobě předložené žalovanému. Skutečnost, že ve spisech Ministerstva financí mělo být obsaženo rozhodnutí o změně v jiném znění, nebylo možné přikládat k tíži žalobcům. Nesprávným bylo tvrzení žalovaného, že předloženým rozhodnutím neodpovídala ani Ministerstvem financí evidovaná žádost. Ministerstvo financí totiž předmětné žádosti v plném rozsahu vyhovělo. Ministerstvo financí tak muselo žalobkyni b) vydat rozhodnutí o změně v tom znění, v jakém bylo předloženo žalovanému.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve shrnul průběh řízení. Dle žalovaného bylo na jeho straně dáno důvodné podezření, že zadržená technická herní zařízení byla provozována v rozporu se zákonem o hazardních hrách, když žalobkyni b) nebylo uděleno povolení. Toto důvodné podezření bylo založeno na tom, že v bodě I. rozhodnutí o změně a rozhodnutí Ministerstva financí č.j. MF-38884/2015-34-5 se jak v případě těchto rozhodnutí v držení žalobkyně b), tak v držení žalovaného, nachází mezi běžným textem podrobný výčet povolení k provozování loterie nebo podobné hry k jednotlivým herním systémům. Tato povolení byla předmětem převodu mezi společnostmi MASOX a.s. a žalobkyní b) v rámci prodeje závodu společnosti MASOX a.s. Rozhodnutí v držení žalovaného obsahovala osm položek, zatímco rozhodnutí předložené žalovanému žalobkyní obsahovalo dvanáct položek. Při ověřování změnových rozhodnutí bylo zjištěno, že Ministerstvo financí ve svém spisovém materiálu neeviduje předmětná rozhodnutí v předloženém znění. Rozhodnutí v tomto znění ani nebyla evidována v informačním systému Ministerstva financí „Státní dozor nad sázkami a loteriemi“ (dále jen „informační systém SDSL“). Předloženým rozhodnutím neodpovídal ani rozsah evidované žádosti žalobkyně b) týkající se předmětného povolení.
8. Žalovaný dále uvedl, že žalobci neprokázali, že se v případě zadržených věcí nejedná o věci, v souvislosti s jejichž užíváním by docházelo k porušování zákona o hazardních hrách.
9. Žalovaný rovněž konstatoval, že v době podání jeho vyjádření k žalobě nebylo rozhodnuto o propadnutí či zabránění věci, neboť v posuzované věci existuje podezření na páčání trestné činnosti a jsou činěny další kroky k jejímu řádnému objasnění. V této souvislosti žalovaný poukázal na přípis Generálního ředitelství cel ze dne 27. 4. 2020, jehož přílohou byla odpověď Ministerstva financí, z níž vyplývalo, že žalobkyně b) předkládala listiny, o nichž tvrdila, že ji opravňují provozovat hazardní hru, přičemž spis vedený Ministerstvem financí obsahoval odlišné listiny. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

[IV] Posouzení věci soudem

10. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
11. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
12. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
13. Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem ve smyslu § 51 odst. 1 věta první s. ř. s. souhlasili.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

14. Žaloba není důvodná.
15. Soud ze správního spisu zjistil, že žalovaný provedl dne 11. 2. 2020 kontrolu v provozovně žalobkyně b) na adrese Dragounská 2529/6 v Chebu. Kontrola byla zaměřena na dodržování zákona o hazardních hrách. V průběhu kontroly bylo zjištěno, že se v provozovně nacházelo jedenáct kusů technických herních zařízení a finanční hotovost. Všechna technická herní zařízení byla v provozu. Žalobkyně b) k těmto herním zařízením předložila rozhodnutí Ministerstva financí opravňující ji k provozování hazardních her. Mezi těmito rozhodnutími byla i změnová rozhodnutí ze dne 25. 9. 2015, č.j. MF-38884/2015/34-4 a č.j. MF-38884/2015-34-5. Při jejich ověření byly žalovaným zjištěny jejich obsahové a formální nesrovnalosti s rozhodnutími obsaženými v příslušných spisech Ministerstva financí. Na základě tohoto zjištění pojal žalovaný důvodné podezření, že v souvislosti s provozováním předmětných herních zařízení dochází ze strany žalobkyně b) k porušování zákona o hazardních hrách. Tento závěr vedl žalovaného k vydání opatření o zadržení věci, na jehož základě zadržel jedenáct kusů technických herních zařízení, 36 kusů klíčů od technických herních zařízení, 11 kusů napájecích kabelů, 23 kusů datových kabelů, finanční hotovost ve výši 11 000 Kč nacházející se v technických herních zařízeních, finanční hotovost ve výši 23 842 Kč sloužící k provozování hazardních her, technické vybavení sloužící k provozování technických herních zařízení a šest rozhodnutí Ministerstva financí. Námitky proti opatření o zadržení věci žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.
16. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, ve znění účinném do 31. 12. 2020, platí: „Osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinná zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.“.
17. Při posouzení věci soud vycházel z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu týkající se skutkově obdobných případů mezi žalobci a různými celními úřady, reprezentované např. rozsudky ze dne 10. 12. 2020, č.j. 9 As 191/2020-76, ze dne 6. 1. 2021, č.j. 6 As 247/2020-44, ze dne 25. 1. 2021, č.j. 4 As 244/2020-69, ze dne 28. 1. 2021, č.j. 4 As 263/2020-60, či ze dne 1. 2. 2021, č.j. 5 As 263/2020-44. Z těchto rozsudků vyplývá, že důvodným podezřením ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách je takové podezření, které správní orgán opravňuje k zahájení řízení nebo k provedení kontroly a které plyne z podkladů či poznatků, které měl v době zahájení řízení nebo provádění kontroly. Dále z nich vyplývá, že závěr o existenci důvodného podezření o porušování zákona o hazardních hrách je třeba zkoumat právě k době provedení kontroly (srov. např. rozsudek ze dne 10. 12. 2020, č.j. 9 As 191/2020-76, bod [17], či rozsudek ze dne 25. 1. 2021, č.j. 4 As 244/2020-69, body [18] a [21]). Konečně, rozsudky deklarovaly, že existence dvou rozdílných znění správních rozhodnutí opravňujících k provozování hazardních her může poskytovat dostatečný skutkový základ pro závěr o důvodném podezření na porušování zákona o hazardních hrách ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách (srov. např. rozsudek ze dne 10. 12. 2020, č.j. 9 As 191/2020-76, body [25] a [27]).
18. Usnesením zdejšího soudu ze dne 14. 8. 2019, č.j. KSPL 66 INS 14382/2019-A-14, byl zjištěn úpadek žalobkyně b). Týmž usnesením byl insolvenčním správcem žalobkyně b) ustanoven žalobce a). Stejně tak je soudu z úřední činnosti známo, že žalobkyně b) prostřednictvím žalobce a) převedla na žalobkyni c) smlouvou vlastnické právo k celému svému závodu (k tomu

srov. smlouva ze dne 20. 2. 2020 zařazena ve sbírce listin obchodního rejstříku pod zn. B 1208/SL105/KSPL). Soud, s ohledem na judikatorní závěry plynoucí z výše označených rozsudků, neměl pochybnosti o aktivní procesní legitimaci žádného z žalobců.

19. Žalovaný odůvodnil zadržení předmětných technických herních zařízení poukazem na to, že mu žalobkyně b) předložila v rámci kontroly proběhnuvší dne 11. 2. 2020 rozhodnutí o povolení provozu hazardních her v odlišném znění od znění těchto rozhodnutí, jež byla evidována Ministerstvem financí. Dále žalovaný poukázal na to, že žalobkyně b) předloženým rozhodnutím neodpovídala co do svého rozsahu žádost o vydání zmiňovaných rozhodnutí. Konečně, žalovaný uvedl, že rozhodnutí v žalobkyní předloženém znění nebyla evidována v informačním systému SDSL.
20. Proti závěru žalovaného o neevidování rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 25. 9. 2015, č.j. MF-38884/2015/34-4 a č.j. MF-38884/2015-34-5, ve znění předloženém žalobkyní b) žalovanému, v informačním systému SDSL žalobci nic nenamítali.
21. Soud z protokolu o kontrole ze dne 27. 5. 2020, č.j. 26362-13/2020-540000-61, zjistil, že žalovaný disponoval v době provedení předmětné kontroly opisy rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 25. 9. 2015, č.j. MF-38884/2015/34-4 a č.j. MF-38884/2015-34-5, opravňujících žalobkyni k provozování hazardních her, tak jak byly obsaženy ve správních spisech Ministerstva financí (srov. str. 5 předmětného protokolu). Ostatně, tato rozhodnutí musel mít žalovaný k dispozici nutně již v době provádění kontroly, neboť právě z nich zjistil nesoulad předložených změnových rozhodnutí se změnovými rozhodnutími evidovanými Ministerstvem financí. Žalovaný tedy mohl oprávněně dospět k závěru o formální a obsahové odlišnosti těchto rozhodnutí od rozhodnutí předložených žalobkyní. S ohledem na to, že z citované judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách může být založeno i odlišnostmi ve znění rozhodnutí o povolení k provozování hazardní hry, nebyly důvodné ty žalobní námitky, že na straně žalovaného nemohlo být založeno důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním zadržených technických herních zařízení docházelo k porušování zákona o hazardních hrách.
22. Žalobci dále namítali, že na straně žalovaného nemohlo být založeno důvodné podezření na porušování zákona o hazardních hrách vzhledem k rozsahu žádosti o vydání rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 25. 9. 2015, č.j. MF-38884/2015/34-4 a č.j. MF-38884/2015-34-5.
23. Dle zjištění soudu, ze správního spisu nevyplývá, že by žalovaný měl v době provedení kontroly v provozovně žalobkyně b) povědomí o odlišné verzi žádosti žalobkyně b) oproti jí předloženým rozhodnutím. Žalovaný sice v opatření o zadržení věci poukázal na odlišný rozsah žádosti oproti žalobkyní předloženým rozhodnutím opravňujícím žalobkyni k provozování hazardních her, nicméně tento skutkový poznatek neměl oporu ve správním spisu. O odlišnosti rozsahu žádosti oproti rozhodnutí se totiž žalovaný dozvěděl až po provedení kontroly. Odlišnost rozsahu žádosti oproti předloženým rozhodnutím vyplývá z písemnosti zařazené pod č. 10 ve správním spisu, konkrétně odpovědi Ministerstva financí na žádost o prověření ze dne 11. 2. 2020, která však byla do správního spisu dle spisového přehledu zařazena až dne 18. 2. 2020. Z rozdílného rozsahu žádosti oproti žalobkyní předloženým rozhodnutím Ministerstva financí tedy žalovaný důvodné podezření na porušení § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách nabýt nemohl. Toto dílčí pochybení žalovaného však nemohlo vést k závěru o důvodnosti žaloby. Pro závěr o důvodném podezření o porušování zákona o hazardních hrách byla dostačující existence dvou různých znění správních rozhodnutí opravňujících žalobkyni k provozování hazardních her.

24. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[V] Náklady řízení

25. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobcům, kteří ve věci úspěch neměli. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. 6. 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu